

Ale i ostatní nemovitý majetek dřívější university Karlo-Ferdinandovy v Praze a zapsaný v zemských deskách jest stále označen historickým názvem rozdělených universit, ačkoliv již obě university mají v Československé republice svoje vlastní názvy. Věc by se dala rovněž na základě zákona Marešova opravití pouhou žádostí.*)

PRO NÁRODNÍ SBÍRKU NA OBNOVENÍ KAROLINA! Za čtrnáct let oslaví Karlova universita šestisté výročí svého trvání. Založil ji, jak známo, Karel IV., blahé paměti, pro věrné obyvatele království Českého zakládací listinou ze dne 7. dubna 1348, opatřiv ji svou zlatou bulou. Dekretem kutnohorským krále Václava, syna Otce vlasti, ze dne 18. ledna 1409, stalo se učení pražské ústavem ryze českým a v říjnu téhož roku zvolen prvním rektorem podle nového řádu mistr Jan Hus v uznání zásluh, jež si získal o vítězství českého živilu. Němci odešli z pražské university a tato stala se jen učilištěm českým, národním.

Karolinum, vzácný klenot středověkého umění a kolébka naší kultury, bylo darováno koleji Karlově králem Václavem v r. 1383. K tomuto starobylému domu s překrásným gotickým arkýřem proti Stavovskému divadlu poutají se mnohé vzpomínky českému srdci velmi drahé. V domě tom žili a učili mistři velké koleje, mezi nimi Jan Hus, Křišťan z Prachatic, Petr z Mladoňovic, Jesenius, Kampanus, jichž jmen nelze vzpomenouti bez pýchy, ale také ne bez pohnutí.

Také v husitských válkách reprezentovala Velká kolej v Karolinu celou universitu. V jejích dějinách zrači se osud celého národa, jeho sláva, utrpení i ponižení. V její slavnostní síni, zvané velkou aulou, konal i mistr Jan Hus slavné disputace, v ní shromažďovaly se od r. 1421 až do času krále Vladislava a Ludvíka mnohé sněmy a sjezdy, zvláště o otázkách náboženských strany podoboji. Také r. 1547, v revolučním ruchu proti Ferdinandovi I. a později, zvláště r. 1611 a 1618, konaly se tu důležité porady husitských stavů.

V prvních letech samostatného života našeho osvobozeného státu vydalo naše Národní shromáždění zákon, jímž zamýšlelo vrátiti universitě Karlově některá nejvýznamnější práva, průběhem doby a nepřízní politické situace ztracená. Je to zákon z 19. února 1920, č. 135, jímž se prohlašuje universita Karlova pokračovatelkou starobylého učení Karlova a Karolinum, v němž ztělesněna žije významná a slavná minulost vysokého učení Karlova, se přiznává do výhradního vlastnictví universitě Karlově.

Převod vlastnického práva ve smyslu řečeného zákona byl již proveden a námítky a stížnost německé university byly vrchním soudem zamítnuty, takže usnesení krajského soudu a nový vklad v zemských deskách nabyl moci práva.

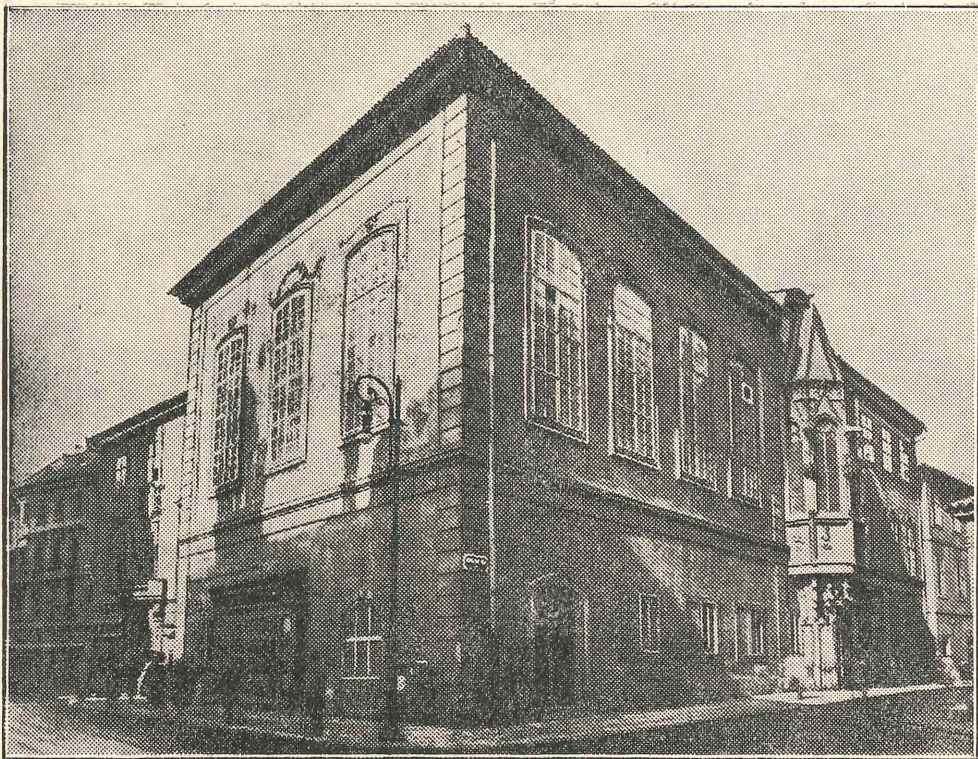
Akademický senát schválil jednomyslně můj návrh, aby památná budova Karolina byla povznesena z dnešní ubohosti k nové slávě již proto, že s ní jsou tak úzce spjatý děje utrpení, bojů, vítězství a slávy českého národa i osudy hlavního města Prahy, srdce Čech. Karolinum jest nyní zpustlé a sešlé a jeho stav je hanbou naší kultury i celého státu. Proto má býti provedena rozsáhlá restaurace s ohledem na vzácné památky středověké architektury a budova vrácena původnímu účelu. Má se státi opět sídlem ústředních úřadů universitních, má hostiti ve svých prostorách universitní museum a archiv Karlovy university, v němž jsou uloženy drahocenné památky jedinečné ceny, má poskytnouti i reprezentační místnosti našemu studentstvu.

*) Štočky pohledu na Velkou aulu Karolina a typický nápis na jeho okně byly zapůjčeny laskavostí Tiskařského závodu »Politika« v Praze a redakce vyslovuje za to díky.

Zákon ze dne 19. února 1920,
č. 135 Sb. z. a n., o poměru praž-
ských universit:

§ 3. Karolinum, zapsané ve
vložce č. 159 desk zemských, při-
znává se universitě Karlově do
výlučného vlastnictví. Německé
universitě vyhrazuje se právo uži-
vatí Karolina v dosavadním roz-
sahu tak dlouho, dokud nebude
vybudována pro ni nová stavba,
nebo pokud jí nebudou přikázány
dostačující místnosti náhradní.

(Štoček zapůjčen lask. »Národní
Politikou«.)

Plán důstojné úpravy Karolina předpokládá ovšem značný náklad finanční a proto vyhláší z usnesení akademického senátu veřejnou národní sbírku.*) K jejímu zdaru bude potřeba účinné pomoci hmotné i mravní celého národa. Naše studentstvo nabídlo již pomocnou ruku a spoléhám, že i všichni odchovanci naší *Almae Matris Carolinae*, právníci, lékaři, profesori i kněží přispějí vydatně svou hřivnou. Vznáším však prosbu ke každému dobrému Čechu a Slovákovi, aby přispěl podle svých sil k zdaru této národní akce. Tak jako český národ vybudoval si z vlastních prostředků své Národní museum a Národní divadlo, jistě přispěje i k záchraně a důstojné úpravě Karolina, kolébky naší národní kultury.

Za akademický senát university Karlovy:

Dr. Karel Domin, rektor.

Dr. Josef Říha, universitní notář.

Postavení britských dominií v právu mezinárodním.

Viktor Slatkés (Praha).

(Pokračování.)

4. *Domina a Společnost národů.*

Téměř všichni autoři rozlišují postavení britských dominií ve Společnosti národů a mimo ni. Rozeznávají tedy dvě oblasti mezinárodního práva, sféru Společnosti národů a t. zv. sféru diplomacie (*le droit international diplomatique, the general sphere of International Law*) neboli obecnou sféru mezinárodního práva. Dělení toto zavedl *Oppenheim*³⁴⁾; vedeno jest spíše zřeteli praktickými, neboť pojmového rozdílu mezi oběma oblastmi není. U britských dominií však nabývá toto rozdělení většího významu, neboť jejich postavení v obecné sféře jest mnohdy popíráno.

Podpisem mírové smlouvy versailleské stala se *dominia* podle čl. 1., odst. 1. Paktu o Společnosti národů jejími zakládajícími členy. Všimněme si blíže tohoto podpisu.³⁵⁾ Kdežto podpisy všech ostatních zakládajících členů jsou seřaděny v abecedním pořádku francouzském, podpisy dominií následují hned po podpisu Britské říše bez ohledu na abecední pořádek, a to podle ancienity. Následuje tedy po *Brasílii*: *Empire britannique, Canada, Australie, Afrique du Sud, Nouvelle-Zélande. Inde.*

*) Příspěvky mohou býti zasilány na rektorát university Karlovy, Praha I., Pařížská 901, nebo na šekový účet Poštovní spořitelny v Praze číslo 300.9000. Sbírka byla povolena výnosem ministerstva vnitra z 31. března 1934, čís. 23.699/34-10. Příspěvky přijímá také redakce tohoto listu na čís. Pošt. spořitelny 26.473.

³⁴⁾ *International Law*, § 94a, b (*Roxburgh*, 3rd ed.). Srv. též *Hall, International Law*, 8th ed., p. 35.

³⁵⁾ Srv. *Hobza, Dokumenty*, str. 42.